

ნაცნობი

ISSN 0132-6015

20 84

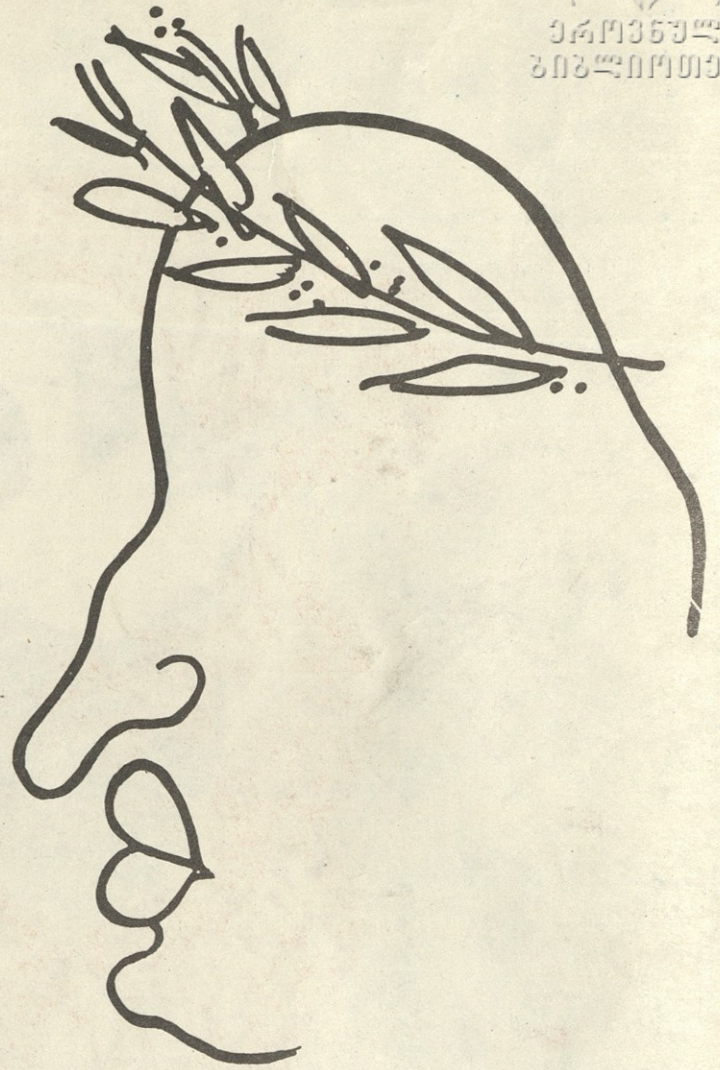
ნან. ჯ. ლომუხანი

ასე დიდებით მიჭერის და მოჭერის
მარად მგზნებარე ალი ოქტომბრის.

გალაქიონი

70 წლის ქაიხარო აბაშიძეს

სიყვარულით და ალერსით, გრიგოლ, გიწოდებ
 გ მ ი რ გ ო ლ ს,
 ჯ ა ჯ ვ ვ ა უ ს დ ე ლ ი ა მ შ ე ე ნ ე ბ ჩ ე ნ ი მ წ ე რ ლ ო ბ ი ს
 დიდგორს,
 ქ ა რ თ ვ ე ლ თ ა ა მ ა ლ ე ბ ი ს თ ვ ი ს ი ბ რ ძ ვ ი,
 იღვწი და ფიქრობ,
 ერთგულად ემსახურები შენს დიდ ერსა და დიდ დროს!
 ტომეულებით, პოსტებით და ტიტულებით მდიდრობ,
 არ დაგრჩა მიუღებელი თითქმის არც ერთი ჯილდო!
 მსურს ენა, გული, გონება და ხელოვნება გიქო!
 შენს თხზულებებში გვაღელვებს, გვხიბლავს, გვიტაცებს,
 გვიბყრობს
 აზრის და გრძნობის სიმაღლე, სიღრმე, სინათლე,
 სითბო!..
 (ჯიგთახათუნის ჯადო აქვს შენს სატრფიალო სტრიქონს!)
 არ ვიფიქრია არასდროს, — ვარდი უეკლოდ კრიფო,
 შუბლს ამიტომაც, ნახევრად, ეკლის გვირგვინიც
 გიმკობს!..
 მნატვრული ლიტერატურის უკლებლივ ყველა ჟანრი
 თანაბრად ხელგეწიფება, შენი სტიქია არის!
 ბუნებით რაინდს, მოწყალეს, ქველმოქმედს,
 არისტოკრატს —
 უღექსოდ სისხლი არ გინქეფს და ძარღვი არ გიტოკავს!..
 ნარ ხალხთა ძმობის მეხოტბე, ღრმად გწამს და
 მტკიცედ გჯერა,
 რომ თვალს ვერავენ აგვიხვევს და ვერ ამოგვკვლეჯს
 ენას!..
 მშვიდად ცხოვრებას მშფოთვარედ ცხოვრება გიჯობს
 რადგან, —
 შენ ქარიშხალთან დადექი, ზოგი რომ განზე გადგა!
 სიტყვით და საქმით მფარველობ მშობლიურ ენას
 ქართულს!
 ხარ, იყავი და იქნები მთქმელი და მქნელი მართლის!
 არქმევ ყველას და ყველაფერს თავის უტყუარ
 სახელს,
 ... ამბობ სიკვებს ქართველისას!.. ჩვენს ცუდს არ მაღაუვ!..
 ამხელ!..
 შენს შემართებას ეროვნულს და პატრიოტულ გზნებას
 ცოტნეს სულში აქვს ფესვები, ცოტნეს გემირობა კვებავს!
 ... გაწამებს ჩვენი წარსული!.. მწარე სიმართლით ხატავ —
 მამულში ჩამდგარ დიდ ღამეს, სვენწყის სევდიან
 ზამთარს!..
 გზარავს ზარზმა და შატბერდი!.. ხანძთა გედება ხანძრად!..
 გატირებს ტაო-კლარჯეთი და არტანუჯი გტანჯავს!..
 სამივე დროში არსებობ!.. სამგან დაიდგი ტანტი!..
 საქართველოსთვის შეთქმულებს კონტაგორაზეც ახლდი!..
 კაცურკაცობით ანთიხარ, ყველგან სიკეთეს თესავ
 და სათნოებით ანათებ დიდ ღამესაც და ღლესაც!
 ნიჭიერს აძლევ გზას ფართოს, გახარებს წინსვლა მისი,
 უნიჭო თვითონ იპოვის ფართო გზას! — კარგად იცი!
 გაუადვილე ბევრ დამწყებ მწერალს სიძნელე გზისა,
 მათდამი შენი მოპყრობა სამაგალითოდ იქცა!
 რედაქტორობდი ჟურნალებს — „ნიანგს“, „დროშას“ და
 „მნათობს“!

სხვები არ ვიცი, „ნიანგი“ კვლავ რედაქტორად განტრობს!
 ისე ფლობ სარკაზმს, სატირას, იუმორსა და გროტესკს, —
 ხანდახან — უახლოვდება, ხანდახან — უსწრებ ვოლტერს!
 უ ა ნ კ ა რ ე ს ი ქ ა რ თ უ ლ ი თ, ე ფ ე რ ე, უ ა ლ ე რ ს ე
 და ექვს ავტორ-მთარგმნელად პეტეფის უკვდავ
 ლექსებს!
 თაყვანს გცემენ და გლოცავენ ლეკვნი, დაზრდილნი
 ალგეთს!..
 მრავალმა ერმა გაგიცნო, მრავალ ენაზე გთარგმნეს!
 ძ ლ ე ვ ი ს ქ ე დ ი დ ა ნ გაპყურებ განვლილ დროსა და
 მანძილს —
 სახელგანთქმული მწერალი, ბაჯალლო ერისკაცი!
 გირგია ოქროს ვენახი — ტკბილი მტევენებით საესე,
 მზუნარევ ღვინოს აყენებ... და შენს მკითხველებს ასმევ!
 გიდგას წყნეთსა და თბილისში ორი სხვადასხვა
 სახლი,
 ერთი მუდმივი ბინაც გაქვს... გ უ ლ შ ი ქ ა რ თ ვ ე ლ ი
 ხ ა ლ ხ ი ს !

სასწრემიების კომიტეტს უძღვები თავმჯდომარედ
 და რუსთაველის პრემიაც მანდვე მიიღე ბარემ!
 ოთხმოცის როცა გახდები, მე შევავროვებ შენთვის
 ყველა სახოტბო ეპითეტს! ახლა კი დავსვამ წერტილს.

ზაურ გოლქვაძე

შენი მშვიდობისთვის მშვიდობიანი

ქართული
ბიბლიოთეკა

დავეკონებით დედოზარს –
თბილისქალაქობს თბილისი,
თვალი და გული ქართველთა
(ღვიძლი რომ არის იმისი!)
ახალაღნაგი, ალალი,
ჩამთბარი ძველი თილისმით.

შენი გარჯა გამარჯვებით
გვირგვინდება ნება-ნება,
ცდილობ რაკი, – გაძლიერებს
წლიდან წლამდე შეჯიბრება,
სხვებს არ ჰგავხარ, სული ყელში
არასოდეს გებჯინება!

დღეგრძელი ხარ, აფხაზეთო,
ბერიკაციც ცეკვავს მშვიდი,
ვით ქუნცურო წერწეტ სიმინდს,
ისე შვენის ოსებს „სიმდი“,
აჭარელი მაჭარია, –
მოზიდულა, როგორც მშვილდი!

ძალა თავზევით იკრიბა, –
თავქვევით რაკი თავქვევა,
მეტეტთან გვიხმობს ვახტანგი
(მტკვარი, ვით უწინ, აქვეა) –
დღეს საპატიო, თბილისის
პირველი მოქალაქეა!

ავაჩუქურთმეს, ჩაგლექსეს,
არ დანდობიხარ ალალებდეს,
გშვენის და კიდევ მოიქნევ
ალავერდიან ალავერდს,
ტივი მეტივეს დაურჩა,
და მტკვრის ტალღებზე ალალებს!

ვთვალე, მაგრამ ვერ დავთვალე,
სათვალავი ამერია,
მთა და ბარი, ზღვა და ხმელი –
იმერია, ამერია,
მარაქაში, რომ იტყვიან,
ამ დღეს ყველა გაერია!

აბანოები ჭრელ-ჭრელი,
ჯანის და ტანის ტალ-კვესი,
ნარიყალას ვინ გარიყავს,
სხვა ტკივილია, სხვა ლექსი!..
ზეადმართულა მთაწმინდა, –
ჩვენი კაცობის სალესი!

დამთავრებით არ მთავრდება,
დაწყებით კი დაიწყება,
ღვინო გინდა – არ ისმევა?
მწვადი გინდა – არ იწვება?
(თავი თუ გაქვს, იოლია
მერე იმის დავიწყება).

სანახევროდ ცხადად მოჩანს,
სანახევროდ – ზღაპარია,
ქართველის დედა – ვისი სხივიც
ლამპიონი-ლამპარია, –
ერთგული ვინც იყო, – დარჩა!
არ სჭირდება ლატარია!

შემოდგომა ტიკნის ტიკებს,
ქვევრებს უფრო დაასივებს,
ვინ დაგიდევს ან მოწვევას,
ან პროგრამას, ანდა სიებს?!
ცალფად, ასფად, წყება-წყება
მოჯარდნენ და მოესივნენ!

ათ ძმას, ანუ ათ რაიონს
ულოცავენ გამორჩევით,
ძველქართულიც გაიხსენეს:
ზოგან სტივრით, ზოგან ჩელით,
მილიონი თვალი დამზერს
სად და როგორ გამოვჩნდებით!

შენს გრილ ძარღვებს – მეტროს
ვავსებთ,
ვუყიყინებთ შენს მიმინოს,
ლამის მთელი საქართველო
ფიანდაზად დაგეფინოს,
მაგ თბილისურ, ნანატრ ღიმილს
გვატან, როგორც ნაკურთხ
მირონს!

ქვენა ზრახვა რას მიქვია,
გეჯავრება ქვენა ქარცი!
სტუმარი ღვთის ადრე იყო,
დღეს შენია, საკუთარი!
სად წავივა, ცალი თვალი,
ანდა ყური თუ მოჰკარი!..

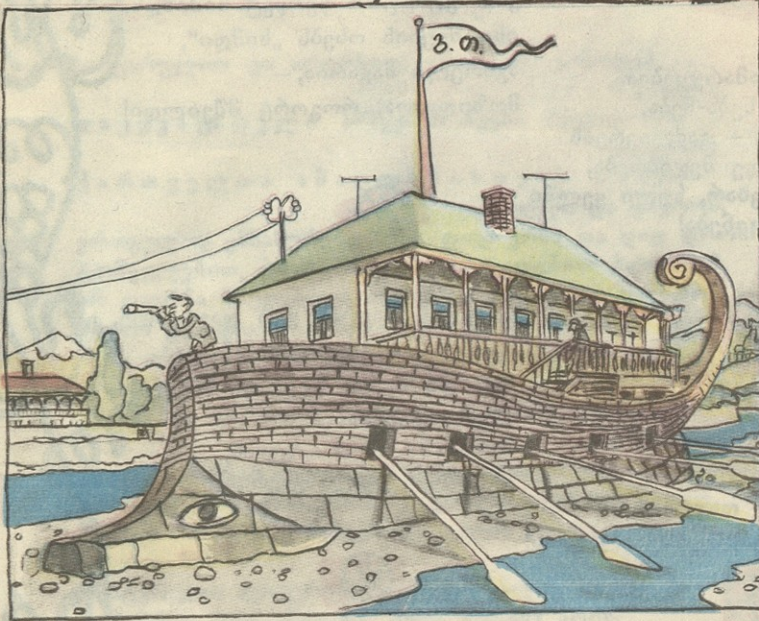
საქორწილო ლოცვას აღვლენ, –
ფუძე უფრო მომავრდება,
რომ იტყვიან, ხალხის ზღვაა,
მაინც გინდა მომატება,
იცი მარადქართველური
სიყვარულიც, მონატრებაც!

ზაზა კაციაშვილი

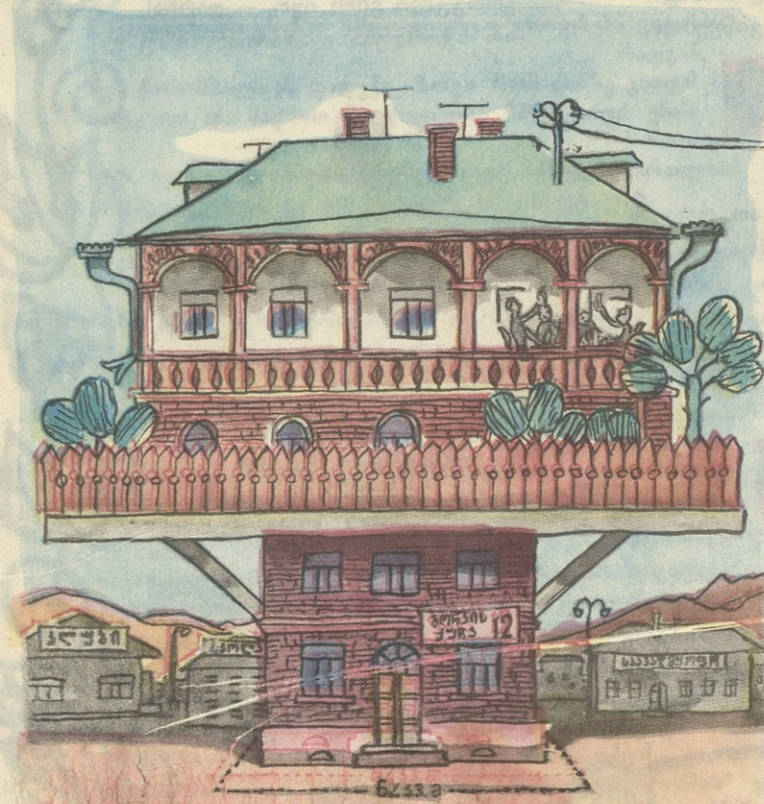
ქაბის რაიონში გაცხარებით მიმდინარეობს კერძო სახლების მშენებლობა. სოფელ ოკამის მკვიდრმა გ. თვაურმა სახლი აიშენა პირდაპირ მდინარე ქანის კალაპოტში.

ნახ. ბ. ლომიძის

ქსნელი „არგონავტი“

ქასპელმა ს. გზირიშვილმა „უკანონოდ“ აიშენა 190 კვ. მეტ. ფართობის სახლი, ნაცვლად 62 კვ. მეტრი ფართობისა.

კერძომეხაკუთრობის ჩრდილში

მეჩივნი

წალაბონი

— საღამო მშვიდობისა, პატივცემულო ნინავო! ხომ მიცანიო?

— გიცანიო, გიცანიო! კაი ხნის დაღამებულია და საკმაოდ დაღლილიც ვარ, მაგრამ ხმით გიცანიო. გუმანიო ვხვდები, თქვენ იმ საუბრის გაგრძელება გსურთ, ამას წინათ ბავშვებისათვის გათვალისწინებული ტანსაცმლისა და სათამაშოების დამამხინჯებლების გამათრახების დროს რომ შეგპირდით! ასეა ხომ?

— დიას, დიას, მართალი ბრძანდებით! ძალიან გთხოვთ თქვენგანური გულისწყრომით ჩამოაჭიკჭიკოთ ქალიშვილების, ჭაბუკების, ქალებისა და მამაკაცებისათვის გათვალისწინებული ჩასაცმელ-დასახურის ხარისხის ავ-კარგიც: როგორია იგი, რამდენად აკმაყოფილებს უსაშუალოდ გემოვნებაამდლებული თანამედროვე მომხმარებლის მოთხოვნილებას?

— რაღა თქმა უნდა, ცუდად, ძალიან ცუდად!.. იოტისოდენადაც არ შეეცდები, თუ ვიტყვი, რომ ჯერჯერობით ქართული წარმოების ამა თუ იმ ბოჭკოს ფართლელის, ტანსაცმლის, ფეხსაცმლისა თუ ცელობრივი საფეიქრო გალანტიერის ნაწარმის ვერც ერთ სახეობას ვერ მოჰკრავთ თვალს საცალო ვაჭრობის ფართო ქსელში, რომელზეც ისეთი მოთხოვნილება იყოს, ნებისმიერი დასახელებისა და მოხმარების იმპორტულ საქონელზე რომ არის ყველაგან (ქალაქად თუ სოფლად) და ყოველ დროს (გაზაფხულზე, ზაფხულში, შემოდგომაზე თუ ზამთარში).

— ვე ყველასათვის კარგად ცნობილი ამბავია! თქვენ ის ბრძანეთ: ყველა სამინისტროსა და უწყებისადმი დაქვემდებარებული საწარმოს მიერ გამოშვებული პროდუქცია ერთნაირად უვარგისი, წყალში გადასაყრელია?

— საქმე მთლად აგრე არაა, მაგრამ ბევრი, მართლაც რომ, წყალში გადასაყრელია! ამის დასტურია საქართველოს სსრ ვაჭრობის სამინისტროს სახალხო მოხმარების საქონლის ხარისხისა და ვაჭრობის სახელმწიფო ინსპექციის მთავარი სამმართველოს 1983 წლისა და მიმდინარე წლის პირველი კვარტალის შემოწმების აღმაშფოთებელი და ძნელად დასაჯერებელი შედეგები.

ასპროცენტთან წუნისმკეთებელთაგან საქვეყნოდ გამოჭენებას უყოყმანოდ იმსახურებენ საქადგილმრეწველობის სამინისტროს მარნეულის რაისამრეწველო კომბინატის ვაი-მეჭურქეები, ბორჯომისა და ქარელის რაისამრეწველო კომბინატების, აფხაზეთის ადგილმრეწველობის სამინისტროს გულრიფშის რაისამრეწველო კომბინატის ვაი-მკერავები (მართალია, ეს კომბინატი ზემოაღნიშნულ კომბინატებს 5,2 პროცენტით „ჩამორჩა“, ჭმის თავს უფლებას ვაძლევს: ისიც „ასიანთა“ გვერდით დავაყენო), თბილისის ფიჭულტურისა და ჰორტის საწარმოო კომბინატის ვითომ მეგალანტიერები და აჭარის ასსრ სოცურწველყოფის სამინისტროს ბათუმის სასწავლო საწარმოს მეჯღანეები!

თუ სსრკ სახსტანდარტის კომიტეტის საქართველოს რესპუბლიკური სამმართველოს მიმდინარე წლის პირველი კვარტალის შემოწმების მასალებით ვიმჯელებთ, ზემოაღნიშნული კომბინატების უბად-

რუკ მეწარმეებს (უფრო სწორად, ოქრო ნედლეულის გამფუჭებლებს) ანუ, როგორც მე შევარქვი, „ასიანთა“ სამარცხვინო ჯგუფს ცოტნე დადიანისებური ერთგულებით მტკიცედ უდგანან მხარში საქართველოს სსრ საყოფაცხოვრებო მომსახურების სამინისტროს გაერთიანება „თბილისდკერვის“, აგრეთვე აფხაზეთის ასსრ საყოფაცხოვრებო მომსახურების სამინისტროს ოჩამჩირის კომბინატის მკერავები, რომლებიც სამკერვალო ნაწარმს ყოველგვარი დამტკიცებული ტექნიკური დოკუმენტაციის გარეშე კერავენ, რაც წყლის ძალად ამღვრევას ნიშნავს. ამღვრეულ წყალს ვისთვის რა სარგებლობა მოაქვს, ადამის უამიდან ცნობილი ამბავია და აღარ გავიმეორებ. დიას,

სათანალო კვალიფიკაციით შედგენილი და საერთო წესით დამტკიცებული ტექნიკური დოკუმენტაციის გარეშე რაიმე ნაწარმის შეკერვა-დამზადება ჩვენში, გარდა ოჯახური მკერავიჭა, არავის ეპატიება!..

შემოწმებით გამოვლენილია სსრ კავშირის მსუბუქი მრეწველობის სამინისტროს თბილისის ბეწვეულის ნაწარმის ფაბრიკის უსულგულო მუშაობაც. იგი მამაკაცის ყოველად უვარგისი ჟილეტების გამოშვებისათვის სამარცხვინო „ასიანთა“ არმიის წვერი ზომ არის და არის, ამასთან ერთად უამრავი საჯარო სახეობის სანქცია აქვს წარდგენილი უხარისხო ბეწვეული საქონლის დამზადებისათვის.

როგორც ჩვენი განახლებული საუბრის დასაწყისშივე აღვნიშნე, ხეირიანი, ანუ სახალხო მოხმარების უზადო საქონლის გამოშვების მხრივ ყველა საწარმო მეტ-ნაკლებად ცვლადს და მათმა უბრალო ჩამოთვლამაც რომ შორს არ წავიყვანოს, სამარცხვინოებს შორის დავასახელებ საქადგილმრეწველობის სამინისტროს წითელწყაროს, თეთრი წყაროს, თბილისის მრავალდარგოვან, თიანეთის რაისამრეწველო კომბინატებსა და ცეკავშირის სოხუმის საწარმოო კომბინატს, რომლებსაც ზემოაღნიშნულმა შემოწმებებმა 40 პროცენტზე მეტი წუნიანი პროდუქცია აღმოუჩინეს!..

— კიდევ ერთი რამ მინდა გკითხო: ამბობენ, სახალხო მოხმარების საქონლის ხარისხის გაუარესებას სავაჭრო, ანუ გამსაღებელი ბაზების კონტროლის შესუსტებაც უწყობსო ხელს. როგორია თქვენი აზრი ამ საკითხზე?

— დიახ, სახალხო მოხმარების საქონლის ხარისხის დაქვეითების ერთ-ერთი და, მე ვიტყვი, მთავარი მიზეზი, მართლაც, სავაჭრო

მძიმი: უანგბადი!
— იმპორტულია?

ბაზების მუშაკთა უსუსური მუშაობაა. ისინი რომ თავიანთ მოვალეობას პირნათლად ასრულებდნენ, მაღაზიების დახლებსა და საწყობებში უხარისხო საქონელი აღარ დახვავდებოდა!..

სათანალო ინფორმაციის უქონლობის გამო ვერ ვიტყვი, ყველა სავაჭრო ბაზა ცუდად მუშაობს-მეთქი, მაგრამ ცეკავშირის სისტემის გურჯაანის, წნორის, გორის, ახალციხის, ქუთაისისა და სამტრედიის საბითუმო სავაჭრო ბაზების მეტისმეტად ცუდი მუშაობა სსრკ სახს-ტანდარტის საქართველოს რესპუბლიკური სამმართველოს მასალებზე თვალის ერთი გადავლებით დასტურდება.

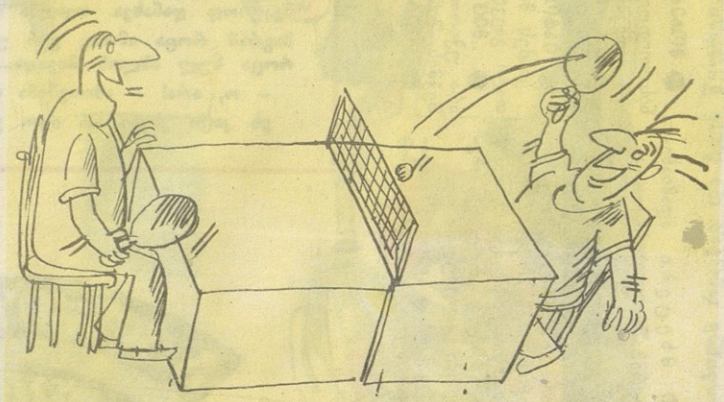
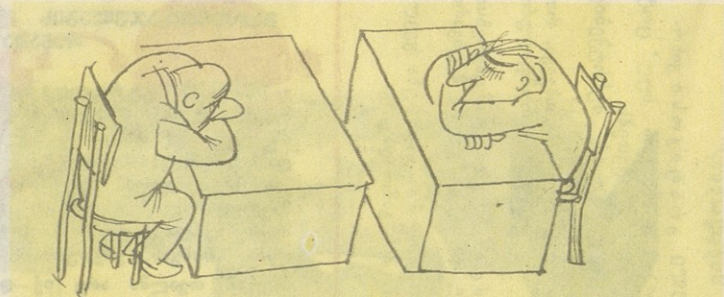
— თუ შეიძლება, იხივ გვითხარით: რა არის საჭირო თანამედროვე ადამიანის გემოვნების შესაფერისი სახალხო მოხმარების საქონლის დამზადების უზრუნველსაყოფად?

— თანამედროვე ადამიანის გემოვნების შესაფერისი ჩასაცმელ-დასახურის დამზადების უზრუნველსაყოფად საჭიროა პასუხისმგებლობის გრძობადაკარგულ, ანუ გამოუსწორებელ წუნისმკეთებელთა ვირის აბანოში შებრძანება, რომელიც მათ სახელმწიფოს მიერ დიდი ხნის წინათ დაწესებული კანონით ეკუთვნით და დღემდე რატომღაც ვერ „სარგებლობენ“. პო, მართლა... წინა საუბარში საბავშვო საქონლის წუნისმკეთებლებისადმი მიცემულ ჩემს ბრძანულ რჩევა-დარიგებას ძალაში ვტოვებ და ვთხოვ მოქალაქეთა შესამოსავად „დამაშვრალ“ მეწარმეებსაც, წუნიანი პროდუქციის იარღიყებს რაც შეიძლება მალე მიუმატონ წარწერა: „**ნუ ჩაიხვამთ, დაგაგასინ-ჯაბთ!**“

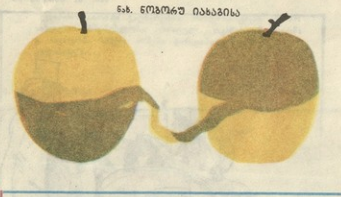
ახლა კი საუბარი დავასრულოთ, თორემ ერთ საქმეზე საუბრის გადაყოლამ სხვა საქმეების გადაყოლა იცის! ნახვამდის!

— ნახვამდის! გმადლობთ ასეთი გულწრფელი და ფრიად ხაჭირო საუბრისათვის!

ნიანგს ესაუბრა შიო გუნჯელი
ილუსტრაციები ჯ. ლოლუასი

უსიტყვოდ

როსან ტოპორი (ხაფრატგავა)

შავი მისხვანი

იხსოვრება ვაჭარების მიმოქვედა ქვეყნების ტბის ზღვების... მისი ხეობის მკვიდრები...

საქართველოს შიგნითი სასწრაფო

ახალი შეკრებილი მუხლები... შხანიშხანი... შხანიშხანი... შხანიშხანი...

მე დავიციე ვაჭარს ადამიანი მის მშობლად ამოიღო გავი. დავიციე იგი, ხანა ან გავხედა ნონაშლირი ადამიანი!

ბატიცემელო მითხველო!

არ არის კარგი? ახლოს დანდნო სხვა და სხვა... ბატიცემელო მითხველო!

საბავსო მათხველო

საბავსო მათხველო... საბავსო მათხველო... საბავსო მათხველო...

„თუ ხა შუალო სახედავითო ძალე სერიოზულ და მოხერხებულ მიროცხვა გამოიყურება... საბავსო მათხველო... საბავსო მათხველო...“

მთავრობის მხარე... მთავრობის მხარე... მთავრობის მხარე... მთავრობის მხარე...

მთავრობის მხარე, მთავრობის მხარე

მთავრობის მხარე... მთავრობის მხარე... მთავრობის მხარე... მთავრობის მხარე...

საბავსო მათხველო... საბავსო მათხველო... საბავსო მათხველო... საბავსო მათხველო...

მთავრობის მხარე... მთავრობის მხარე... მთავრობის მხარე... მთავრობის მხარე...

საბავსო მათხველო... საბავსო მათხველო... საბავსო მათხველო... საბავსო მათხველო...

საბავსო მათხველო... საბავსო მათხველო... საბავსო მათხველო... საბავსო მათხველო...

მთავრობის მხარე, მთავრობის მხარე

საბავსო მათხველო, საბავსო მათხველო

სამთავროს ურჩული გემბსა და გზაჯვარედინებზე

დიდი ხანია, სძლია ურჩულებს ადამიანმა მძღვარი გზებზე; დიდმა კოხალმა და ამირანმა მოსტეს დევიზი და დრაკონები. მაგრამ დღია ჩვენი ციხილი, დარჩა ურჩულები სამთავროს: მერსედი, თამბაქო და ალკოჰოლი — ვეღარ ერება ადამიანი! ჩვენ არ გვჭირდება მათთან მოუვრობა, მაგრამ არიან მოხალისეები... დიდებუა მურხალოს, განწირულები ამ პილირისაგან რომ დაიხსენი! შენი იმ სიბრწინის ხმას რომ არ უსმენ, სხვა განსაცდელი მოგელს დიდი — სამთავროს ურჩულები მოჩაღბს ვერას გიშვილის მერკაღებს მითი! ო, როგორ ვარწმუნებს ციხისაგან თამბაქოს ზოლი — კიბის აკვანი! ვით იდრეიბენ მორღოს ბურჩანი! სვედანავსული მოკედისაგანი! საუკეს ბაზუხი რომ მიწოდება, სადებს წაეფუცანს, ო ვანიცხული

გაზეთში წერენ ამას უცვლელად — ცუდია, გაზეთს რომ არ კითხულობს! განა გვაქვია ვარცა და მხვედრალი? — გემუსრავდა შაი, ჭირი და დვარი... შენვე ხარ შენია მშობელია მტერი?! ეშმაკს შენ უნდა ვაფლო კარი?! თუ ზურგს შეჰქცევი, ის უღლურია, თავსაც დააღწევი შირსა და ზაფრას, მაგრამ თუ ერთხელ შემოგვარა, შენსავე სულში გავთობისა სულაგს! დაბ, გზებსა და გზაჯვარედინებს! ნუ ჩაგვხრამავს ჩონჩხი, ურჩულები! შხამის მორეგში ნუ ჩახხრჩობა მოსუე მემინახე და მოყრუნჩხული! არ გააკაროთ საუკეს ბაზუხი — გიფი, მაცდურა, მკვლელს რომ ედრება!

მოსხეთ ურჩულები სამთავროს — აი, ეს არის ჩვენი ვედრება!

აბაქი ბელოშანი

სერგო ხარშილაძის „გვიკოგა“

1984 წლის ივნისის ერთ მზიან დღეს აღივსნელი სერგო ხარშილაძე სამსახურში მიიდა გზაზე ფარულად და ასეთი ეტყობოდა წყნარად: გუნდის ეჭი, ადევნის გზაზე, ასეთი დიდი სისწრაფით გამსაზრებელი, შენსილა, გვიღმ ვადავებენე იგი „ავტოლა“ და დაუბრუნე, უნდა ზღვრული, იფიქრო, იფიქრო, მაგრამ შეგვეც ვერაფერი ვახსენებს და არახელი შეგვეცა: ვერაფერი ვახსენებს, ბატონო სერგო, მაგრამ საცემ რა გვახვავთ?! — რა და! — შირსანება ვართა ხაზში სერგო ხარშილაძე, — ხომ ხედავ, ფხვრი მოველი, ჩემი მანქანა თუ არ ვიცავსება, შე ვიცე რასაც ვინაში! — იგივე ის ფხვი ვერცხული, რის ჩაღვებს ამირანსა. ვარულა დათმობს ხარშილაძეს, აბო ჩემი მანქანით წავაფარე სხლში, სამწუროს დამოუბრუნებს, შენვედა მოველი და, თუ მართლა შე ვარ მართლა იფიქრო მანქანის დამაინების, ვახლავთი გზაზე ფარულად ამხანაგს სხლშია, ბატონო სერგო, სხლში წავაფარე ჩემი მანქანით და უნდავე უკან დაბრუნდითი ამხანაგმა აფიქრო სერგო აფიკენში, სტალინის მერჩა, უნდა მალე დაბრუნდეთი, მაგრამ... უნდავე და გულგაზეთვლა მალე უნდა გზაზე ფარულად, სერგო ხარშილაძე ნაქათი გამოიქვია და მანქანა თავისი სხლში წინ დატოვებინაო, ატობინა აფიქრო! ვენდა ფარულად წინაღობითი მქონდა სახლშია ადევნის ჩაიბრის სოფელი ვარში მცხოვერებ აფიქრო! იგი აფიქროდა მატარებლისაგან, და გულს შემოეფარა, სტეპს მანქანის არაფერი ატობინაო, სერგო კი ამ დროს აფიქროს გეგმავდა, მიიდა თუ არა მას გენდი ფარულად, მანქანა დამაბრუნეო, სერგო ზურგს უკან მოხალე ნაქათი ამირანა და ფარულადვე გამოიქვია, რიგშია თან უნდა, მაგრამ „დიდებმა“ ვეღარ უნდა თავს და, მიიდა და მიიდა სერგო ხარშილაძის, ირგვლივ რომ შემოივარა მანქანის და დამაინების, მერე კამბო მანა და ირრრრრ დაჯიბო მანქანის ზურგს, ფარულად, რიგშია, კარგითა, არ გამოიქვია არც ფარული, არც დედასაგან და არც მითი. „ავტოლა“ მშობილ ერთხელ ამოივინა, ჩოქოსერგო მსუქნი დასკრო ნაქათი... აბო დახმობი „ავტოლა“ ადევნის ჩაიბრისაგან წინ დვას, ხოლო სერგო ხარშილაძე სახატობოში ხის.

სწამთხე: სერგო ხარშილაძის მერ დაწახებული „ავტოლა“

ს. ზ. ლომიძის

გვეზინი

ჩალუგი, ხანამ არ გადმოიფრებება!

მეხინის ზსახვების მ-4 3 მიაგრობიონდან

მეხინის ზსახვების მ-4 3 მიაგრობიონდან

როცა ვივად მუშაობავარი, ვასწორებდი მთებს და გორებს, კორპუსებს შენებისთვის არ ვზოგავდი ძალს და ღონეს.

მერე ასე მიმატოვეს, ღია ცის ქვეშ დავრჩი ოზლად, დავმსგავებე უკაპიტრო მტოვებულ დამწვარი ხომაღას.

მთელი წელი ველოდებო ბატონის, აბო ვინმე ქომაგს, წარისათვის ნუ გემოივარა, თხოვნას ვითვლით უკვლას.

თან ვუბარებ ჩემს „კოლეგებს“, მითი წმინდა ვილი არის, დაე, მოკლდნენ შრომის ფრონტზე, არა ჩემებრ ეანგიანი!

ჩვილი მოხმინა ივანე ოსნაიფილიძე

ს. ზ. ლომიძის

მძლიოს წინაეი ჩამოართვის, ვერ აიტანა და საბურავს დააგორებეს!

მთვრალი გეგულის ალსაკრება

შეშოვეთარ იმხანტობას, საზღვარსა მუხანინასა. პატარაღს მივქაილებდი, მიმეფედა სიღვრისასა. გამომეცედა წყელით, მგავდა ჩიხვანას ციხასა. ცილი ჩამოვსეი, ვფხვარო: — „შენ ჩაღას ვერჩი იასა, ჩამოვიტოვებ ხაღე და აქ მოვბარუნებდი ღელასა!“ ცალში ჩამოვსეი სმოვალა, მტრეიფი მსაფედა ვერჩი, მერწმუნეო, ველოდებოდი ხარათაშვილის მერჩი.

ახე კარვა ხანს ვიარეთ, მერე გზა რიად ვაფო, ვადეაფრინდით ხეიარებს და, ვოვლას თქმისა არ იფოს, სულ მივამტყაფეთ, მიველწეთ — ერთიფრისი ძაგებით იმან თავისი სმოვალა, შე — ჩემი „ვოლა“ ნაქები, მერე, როგორც ახალი, მზინახე, შეე ცრისასა. აქეთ შე ვაღვდებ, იფო — ის, ქალი წაეფა სტევისასა.

ღამან მახინფილი

ს. ზ. ლომიძის

— აქ ახალი ავტოსადგომი გახსნეს! — არა, გაკვეთილები მთავრდება.

შოფრის ფიქრები

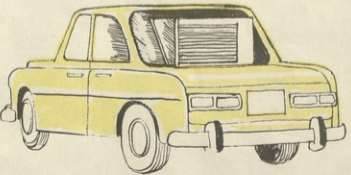
მართ შოფერი ბივი ვარ, თანაც მიკროავტობუსის. ზოგჯერ მძღოლსაც მენახიან, სულაც არა მწყინს! მძღოლი ვარ, მა რა?.. ამდენი ხალხი, საათაც მინდა, იქით მიმიყვას. ახლა თითოშებტ წო-მერზე ვიჯირ, პლუხანოვიდან სამბურთალოსკენ რომ დადის, დალა-ცვლი მარშრუტია, როცა მინდა, მაშინ გადვივარ გარაჟიდან. როცა მინდა, მაშინ შევდივარ. ვიტყვი — აუშუშლატორი დაუქდა. პაკიშიცა დაეშვა ან სტარტერი არ იღებს და პაიდა!.. მგზავრები ყვირიან — რა ღროს გარაჟში წასვლაა, წინა მანქანაც გარაჟში წავიდა, რას ფიქრობთ?! უცნაური ხალხია ეს მგზავრები, რა უნდა ეიფიქრო? ვითომ მაგის მეტი საქმე არა მქვ, რომ ეგენი ვატარო?! ესენი პერერევი რომ გაეყოთ, იმას არ გიშვებენ. ვთქვათ, სალა-მოს ექვსი საათია და მე პერერევიზე გავჩერდი, ხელდა მომცვიე-ლებიან — ამ ღროს შესვენება ვის გაუგონია, ხალხი სამსახურიდან მოდისო!.. იმდენი კი არ ესმით, რომ ისინი უკვე სახლში მიდიან, მე კი შუა მუშაობაში ვარ. მაშ, მე კოდო არა ვარ? მე არ მინდა დასვენება? მაგათ რომ ვუტურო, ყველაფერზე ყვირიან: ნუ აჩერებ, გაზეთს ნუ ყიდულობო, მალხაში ნუ შედიხარ, რა ღროს პაპი-როსიოთ, ნაცნობებს ნუ უჩერებ, დიდხანს ნუ ელაპარაკებო! მოკ-ლედ, მე ვითომ ადამიანი არ ვყო, მთელი დღე მანქანაში უხვიარ, მაშ რა ვქნა?

მაგრამ ზოგჯერ სასიამოვნო წუთებიცა გვაქვს. აი, მაგალითად, მარტო ჩემი ხელობის ცაქი მიხვდება, რა სიამოვნებაა, როცა მიხვალ ბოლო გაჩერებაზე და ხალხი მოგვარდება, გაუხარდებათ შენი მის-კლა, ხუმრობა საქმეა? ნახევარი საათია, გელოდებიან. მერე იცდი, რომ ავტობუსი კარგად გატენო („პლანის“ ამბავია) და დგახარ არხინად. მგზავრები ჭერ ჩემად სხედან, ლაპარაკი თავიცი არა აქვთ. ცოტა ხნის შემდეგ ერთი წამოიძახებს: — „პა, შოფერ, ღრო არ არის?“ მე ვითომ ვერ გავიგონე. მერე მცორე: — „შოფერ, დაგ-ეინა?“ მერე — ვისამე და იწყება კონცერტი. უცებ ვინმე გაბრა-ზებული დაიძახებს:

— „ამ ხალხს პატრონი არა ჰყავს, ასე რომ თვითნებობენ!“ — მე უკვე ვიცი, ეს ვიღაც თანამდებობის პირია. ახლა ხომ სამბურთა-ლოს მასივში ბევრი კარგი ვინმე ცხოვრობს, მაგრამ გუნებაში მე-ცინება — „პატრონი არა ყავთო?“, რას ნიშნავს, რომ გუნათლებ-ლები არიან. ვყავს და ერთი და ორი? მაგრამ საქმე ისაა, რომ იმ პატრონებს ყველას კუბები აქვთ. რამდენი უფროსი არ გამოვიც-ვალე, ვერც ერთი ვერ ვნახე უკუშო. თან ცოტა ვბრაზდები იმ ტომზე: — „პა, ჩემი დანიხე? შენ რომ ალოდინებ ხოლმე კახანე-ტონა, კარგია? მახლას!“ მერე უკვე ხალხის ყავანსა და გუგუნში გავიმართები სიღვინაზე და ჩავრთავ... უნდა ნახო, ეს აუყავნებუ-

ლი ხალხი როგორ ერთ წამში უწილება, ვითომც არაფერი და სი-ცოლსა და ხუმრობას იწყებენ. აი, ეს მომენტია რა, ყველა რა იტრუ-ნება და ვიცი, ეს სიამოვნება მე შეიანბნე, ყველაზე ძვირფასი წუ-თია ჩემთვის. არა, მგზავრი მაინც გულკეთილი ვინმეა, მაღვ ივიწ-ყებს წყენას, მხოლოდ ცოტა ნერვიულია. თუ ცოტა შეცვალე მარ-შრუტი, ვთქვათ, გზა შეამცორე რა, მაშინვე იყვირებს: — „ესეთი რამე გავინალო?!“ რად გადუხვია, როგორც გინდა, ისე დადიხარ, სადაც ჩვენა ვდგევართ, იქ რატომ არ მოდიხარო?“ არც ესა მწყინს, არა ვბრაზდები. გაუშვი, გული მოიფხანოს! გუნებაში კი შეცინება, ჩემი გადახვევა ყველამ დანიხა, იმიტომ ყვირიან, თვითონ კი სამ-სახურში სულ სწორი გზით დადიან, ვითომ? არ უხვებენ? იქნებ მე იმიტომ გადავუხვიე, რომ გზა გაფუჭებული? ნელა, კაცო, ნუ გვანჯღრევო, ყვირიან ხოლმე. მე რა, ფანტომისის მანქანა შეავს, ამ ოლრონილო გზებზე სწორედ ვიარო? წლობით არი ქუჩები გა-დათხრილი და შეგკეთებელი არავინაა. მაშ, იმათი უფროსები რომ არ უხვებდნენ? გზას არ გააქეთებდნენ? მოკლედ, ყველამ თავის თავს მოუაროს! მე თუ ჩემი ჰია გაეახანე, დიდი საქმე! თანაც იმ დღეს ყური მოვკარი, მგზავრები უცმყოფილოდ ბუზუნდნენ. ცხრა საათის შემდეგ ავტობუსი თითქმის არ მუშაობს, თორმეტა-მდე მაინც არ უნდა იყოსო? ყელზე დაკვადებთ, ცხრამდე ვითომ რა ხეირს მაყრიო, რომ ახლა თორმეტამდე ვიარო?! აი, ახლა ისე გავბრაზდი, ავდგები და სულაც გარაჟში წავალი! დისპეტჩერი? იმან რა უნდა მითხრას, ჩემით უდგას სული!

ჩაიწერა ირაპლი შიშინაძე

უხატველი

— შენ ავტობობლს რეცხავ და ჩვენ წუჭრვილით ვიხრიხით, ესაა მესობლობა?! —

ფრთხილად გზავრადინია!

წესრიგის მცველი არა დგას, — შიქრობარ, არ გეშინია. — სფრთხილეს თავი არ სტყვია, —

თუ გადავსწრო მანქანა თიფნისა... — არ შევარტნო, — შიქრობარ, — ფრთხილად! გზავრადინია!

აქ ხომ გზავრადინია. ნელა იარე — ვინ მოგდევს? საფრთხე უყრს უკან საფრღება. მერე აღარა უშველის, როდესაც საქმე წახდება...

აქ, ეს ნიშანი დაუდგამს საქმისმოცდის და ტყინიანს, იფრთხილ, რადგან განიშნებს: — ფრთხილად! გზავრადინია!

შოთია სოლუხელი

— ხედავ, მოძრაობის წესებს არ იცავენ! — დაცული არის, ახა, რა, თავი არ გაძვრება!

სიტყვაში, სიტყვაში...

თუ არ შევიძლია გაუკეთო, დაპირდი მაინც!
ბიზანტიელი მოხელეების სუმრობა

მისწვთ ჩემს დაბადებაში ნურავის დადნა-
შაულებთ!

ტასმანიელ ჩვილთა სუმრობა

თუმცა რქენია ძროხები კარგი მეწველები
არიან, მაინც თვინიერების წველას ამჯობინებენ.
ნორვეგიული წიგნიდან — „ძროხის რძე,
ძროხის ხასიათი“

ჩვენ ყოველთვის ვეშთ პატივს სხვის
აზრს, თუ ის საკუთარში ვვარწმუნებს.
რუდი მილი (ავსტრიელი ფილოსოფოსი)

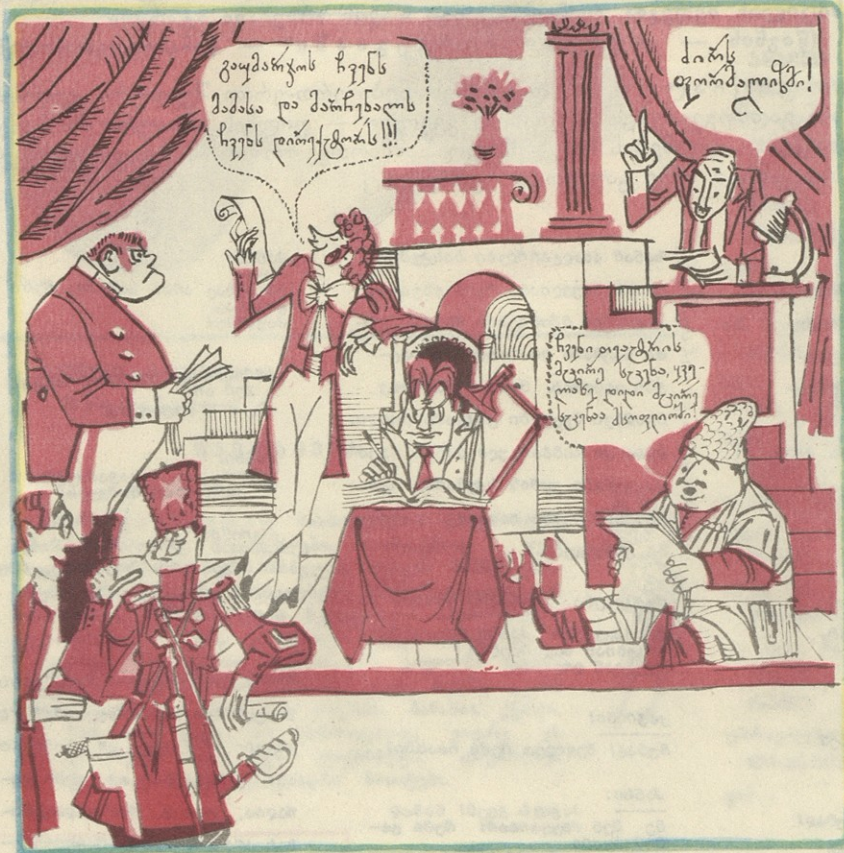
ყველაზე სახიფათოა უპრინციპო პრინცი-
პულობა.

უპრინციპო პრინციპულობის პირველი პრინ-
ციპი

სანამ შეასრამუნებდეთ თქვენს ქვეშევრ-
დომებს, გირჩევთ, ჯერ კარგად დაძვევდეთ!
ამერიკული ბროშურიდან — „მენაჯერის დიეტა“

ჟურნალ „კოკოლიდიდან“ თარგმანა

სულხან ჯორჯანელმა

— ჩვენი დირექტორი ისეთ კრებებს დგამს, რომ ჩვენი ტრესტი ნაღდად სახალხო თეატრად გადაკეთდება!

თბილისის ზღვის „ფილიალი“

ჩელუსპინელმების ქუჩის № 19-ში მდებარე ფეხსაცმელების № 25 მაღაზია, ერთის შეხედვით, არაფრით გამოირჩევა სხვა მაღაზიებისაგან. ისევე, როგორც სხვა სავაჭრო დაწესებულებებში, აქაც შედის და გამოდის ხალხი. ზოგი ნავაჭრით კმაყოფილი ტოვებს მას (რაც იშვიათობას წარმოადგენს), უმეტესობა კი უკმაყოფილოდ აქცევს ზურგს. ბუნებრივია, იბადება კითხვა — რატომ?

მიტომ, რომ ფეხსაცმელთა უმეტესობა ნესტისაგან დეფორმირებულია..

მაღაზიის სარდაფში, სადაც ათასობით მანეთის საქონელი ინახება, მიწიდან დიდი რაოდენობით წყალმა ამოხეთქა. სარდაფში ჭერ მუხლამდე აღდგა წყალი. მაღაზიის მუშაკებმა ამას ადვილად გაართვეს თავი — რეზინის ჩექმები ჩაიცვეს. შემდეგ, როცა წყლის დონემ აიწია, მაღაზიაში მუშაობისათვის ცურვა აუცილებელი პირობა გახდა. ცურვა მალე უცინთაობამ შეცვალა, ხოლო სულ მოკლე ხანში აკვალანგების შემოღება გახდა საჭირო. ნავსადგური და სანაპიროს მოპირკეთებლად აკლია თბილისის ზღვის „ფილიალი“, რომ ზღვათა რიცხვში ჩადგეს.

ფეხსაცმლის № 25 მაღაზიის მუშაკებმა დახმარებისთვის არაერთხელ მიმართეს ქ. თბილისის ოქტომბრის რაიონის აღმასკომსა და სახლმშარ-თველობას, რომელსაც ხელშეკრულებით საიჯარო ქირას უხდის. თხოვნა ისევ თხოვნად რჩება, საქმე კი ადგილიდან არ იძვრის. ამასობაში სავაჭრო საქონელი ფუჭდება, ზარალი კი იზრდება..

გარდა № 25 მაღაზიისა, რომელსაც მრავალსართულიან სახლში მხოლოდ პირველი სართული უკავია, სავალალო მთელი შენობის ბედიც. მიწიდან ამოსული წყალი ძირგამომთხრელია. აქ მცხოვრებნი წუხილითა და გულის ფანცქალით ელიან, როდის ჩაიჩოქებს მათი მშობლიური სახლი და როდის დაიმტვრევს ცხვირ-პირს ჩელუსკინელების ქუჩაზე..

დ. მახსიზვილი

არითმეტიკული ამოცანა

მატარებელი დანიშნულ დროზე გამოვიდა A პუნქტიდან და ჩავიდა B პუნქტში 4 საათის დაგვიანებით. ამოცანა გვეკითხება, რომელი მარშრუტის მატარებელზეა ლაპარაკი? არ დაგავიწყდეთ, რომ ამოცანას მრავალი ამოხსნა აქვს!

ახალი აღმოჩენა

დიდი მეცნიერული მუშაობის შედეგად გაყიდვულმა გიგო თითიაშვილმა ექსპერიმენტულად დაასაბუთა მექანიკის ოქროს კანონი, რომელიც ახლა ასე გამოითქმის: „რამდენჯერაც ვივებთ წონაში, იმდენჯერაც ვივებთ სურდაში!“

ტელებიკი გვაპყრობინებს

ბინების რეკორდების წიგნში მოხვედრი-სათვის სულ ცოტა 20 ადამიანი დააკლდა ჩვენს თანამემამულე ალუდა ქაფიანიძეს, რომელმაც შვილს გადაუსხა 3250-კაციანი ქორწილი. ძველი რეკორდი, რომელიც ეკუთვნის ინგლისის მეფეს პენრი მეორეს, ძალაში დარჩა.

ჭაშვარიტაგის ძიებაში

საინტერესო შედეგებს მიაღწიეს შურახის გაყიდვებზე რიცხვთა თეორიამ. მათ შესანიშნავად დაამტკიცეს, რომ სამი უდრის სუოს, ხოლო ექვსი ტოლია ათის. თუმცა კაპიკებზე არავინ დაუბნ!

ვინ რა თქვა...

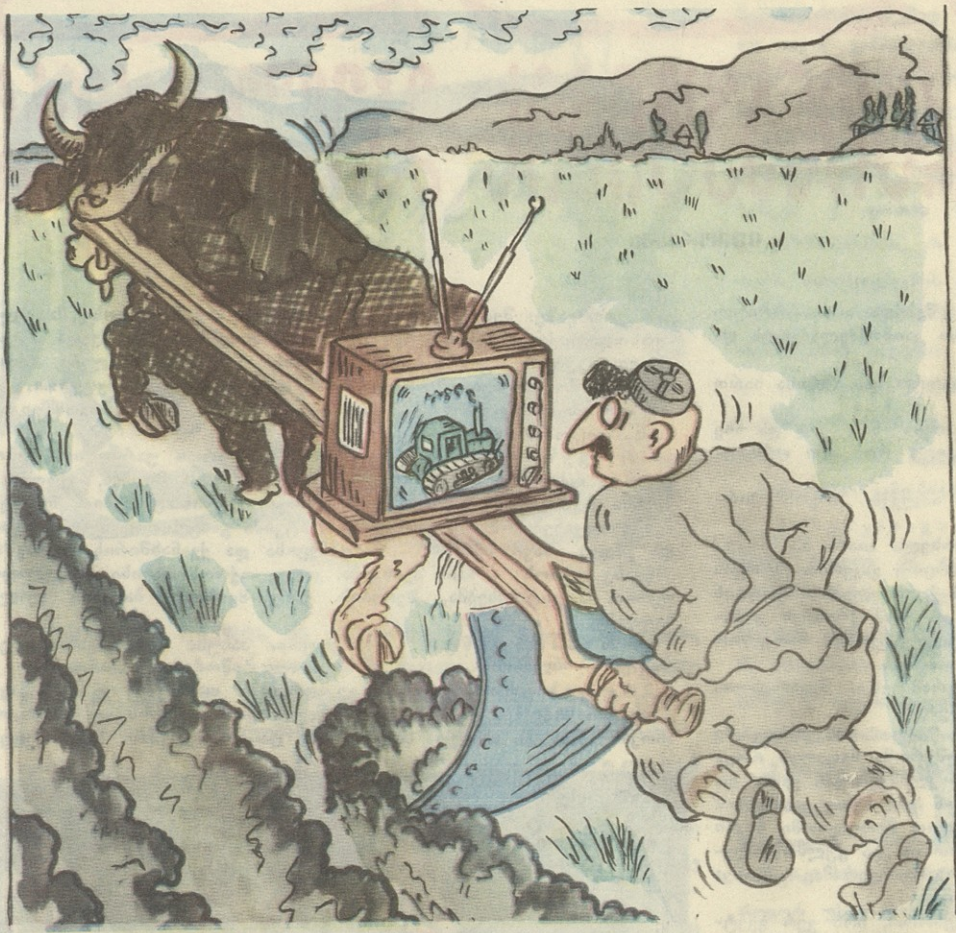
რაჭველმა: „იცინის ის, ვინც ბოლოს იცი-ნის“.

მეფეოვამ: „ახალი ცოცნი კარგად გვის“.

რეპეტიტორმა: „პინგვინებს შემოდგომაზე მოვლიან“.

გალხაე ცოტაძე

გაერთიანებული

ნახ. ი. უპინაშვილისა

უხიტყვოდ

ზოგთა ენა ვერ აღესონ
ჩვენს ღვინოთა გინებაზე!
გვარებს — ღვინიანიძესა,
ღვინიაშვილს, ღვინეფაძეს

ძარღვში გვიდულს დასაბამით
ურჯულთა შერკინებად!
ჩვენს ღვინოთა შეგინება
ნიშნავს გვართა შეგინებას!

ან სხვა ჯურის ვინ გვერია?
ფუძით ერთურთს მიჯრილია:
ღვინიაშვილს — ღვინერია,
ღვინეფაძეს — ღვინჯილია!..

და ქართული ღვინის ცაზე
როს ასეთი ტაროსია,
გაფრთხილებად გვირევიან
ერთი გვარიც — წყაროზია!

სერგო ფაცაცია
(გეგეჭკორის რაიონი)

პარტული სალხური იუმორი

— რატომ დიგვიანა მაყრიონმა? — ჰკითხეს შეზარხოშებულ მახარიას.
— თამადა ენაბლუ ჰყოლოდათ და სუფრა გავევირძელებოდა!..
— მახარია ნაცნობ კომბინატორს ეწვია სასლში. მასპინძელი რატომღაც ჩაბნელებულ ოთახში იჯდა.
— ეწვევი სომ სიბნელეს? — უთხრა მახარია მისალმების მაგივრად.
— მივლინებაში მყოფი მახარია ტელეფონით ელაპარაკება მეუღლეს.

— მახარია, ისევ ნახვამი ხარ?! — საყვედურით ჰკითხა ცოლმა.
— არ მითხრა ახლა, ღვინის სუნი მცემსო! — გაცხარდა მახარია.
— კაცო, შენი სახელი დამაგიწყდა!
— პასპორტში ივანე მიწერია, ისე კი ჩემი ცოლი ხუთ სახელს მეძახის.
— ვე როგორ?
— ხელფასის მიტანის პირველ ხუთდღიურში ივანე ალექსის ძე ვარ, მეორე ხუთდღიურში — ივანე, მესამეში — ვანო, მეოთხეში — ვანე, თვის ბოლო დღეებში კი — ვანა...
— მეგრელი და გურული რესტორანში შევიდნენ. მოატანიეს ვრბო-კვერცხი. გურულს არ მოეწონა.

— ნახე, ძამა! აი კვერცხი უკვე წიწილად ქცეულა და შერე შეუნვაავო, მგონი! ახლავე დაუქაძებ მომტანს და ტყავს გავაძრობ!
— განურდი, თუ ძმა ხარ! არ გაიგონოს იმ მომტანმა, თორემ კვერცხს ცალკე გვიანგარიშებს და წიწილას — ცალკე!
— დიდ ქვებ მჭირდება, აბიკავ! დიდ ქვებ არ გაქვა?
— მაქვ, მაგრამ ყურებ არ აქვ.
— ყურებ კი რაად უნდ, ვანა ლექსს ულექსებ. სორც უნდა ვადულ.
— ცოლ-ქმარამ მისომ და მარომ ფრანგულ ყაიდაზე ცხოვრება ვადაწვევითეს.
— მიშელ! — მიმართავს მარო.
— რაო, მალიი? — უპასუხებს მისო.
— ყავა დავლიოთ?
— ჰო, მალიი!
ერთი კვირის შემდეგ:
— მიშელ, დავლიოთ ყავა?
— დედაკაცო, მიდი და ახლავე ლობიო დააადგი, თორუმა!..
შეკრიბეს რამინ გოგონია (წალენჯიხა) და ივანე ჯაჰანშივილი (თბილისი) ილუსტრაციები ჯ. ლოლუასი

შესვლა აზონავსიის კვლევის

საქართველო
საზოგადოებრივი

იუმორისა

ამ დღეებში ჩვენი კორესპონდენტი შეხვდა არაისტორიულ მეცნიერებათა დოქტორს, პროფესორ ღვთისო კაიმიძე-ლაშვილს და რამდენიმე შეკითხვა მისცა მას.

კორესპონდენტი: — ბატონო პროფესორო, რა აზრის ხართ საერთოდ არგონავტებზე?

პროფესორი: — ზოგ-ზოგს მიაჩნდა „არგო“ ნავტიკად და ასე ხსნიდნენ არგონავტიკას, მაგრამ მე დავამტკიცე, რომ იგი ორმოცდაათწლიანი გემი იყო.

კორესპონდენტი: — რა შეფასებას აძლევთ „არგოს“ პირველ კიზიტს აია-კოლხეთში?

პროფესორი: — უდიდესს! „არგოს“ მოხელა აიაში 33 საუკუნის წინათ — ეს ისეთი ფაქტია, რომელიც არცთუ გაკვირვებულს კა ყურის ძირში გაკვირვებულს შეგვახსენებს, რომ ქართველები ისტორიის მარაგებში ძალზე შორიდან მოვიდვართ და რომ ქრისტეს დაბადებამდე 1500 წლით ადრე უკვე განადგებული გვექონდა მსოფლიო სახელი.

კორესპონდენტი: — მამაბატო, მაგრამ უნდა შეგახსენოთ, რომ თქმულებაში ამის შესახებ არაფერი წერია.

პროფესორი: — მართალია, მაგრამ ასეთ დასკვნამდე შექვეყნების გამოწვევით მივდივარ. ქალღმერთმა ნუფელემ როცა გადაწყვიტა, ფრიქსე და პელე დედინაცვლის კლანჭებიდან ეხსნა და საიქმოდო ხალხის ჰერქვეშ შეეფარებინა, უწინ კოლხეთი გაახსენდა. რატომ? იმიტომ, რომ მამინვე გამოვიჩინოთ მსოფლიოში ჩვენი გულმართლობით, გულკეთილობით, გულადობითა და გულმოწყალებით. პოლა, ქალღმერთის მიერ გამოგზავნილმა ვერძამე შეისვა ზურგზე და-ძმა და კოლხეთისკენ გამოაფრინა.

კორესპონდენტი: — ბატონო პროფესორო, ხომ ვერ გვეტყვოდით, ვისი იყო ოქროსმატყლიანი ვერძი?

პროფესორი (გაოცებული): — ამას რა დიდი მისხვედრა უნდა? ყოველი ცხოველი, სადაც უნდა გაუშვა, უტყუარი ალლოთი იგნებს გზას შინისაკენ. აქედან დასკვნა: ცხვარი კოლხეთის მეფემ ზვარჯხად მიართვა ქალღმერთს.

კორესპონდენტი: — ჩვენ ვიცით, რომ პელე ვერძის ზურგიდან გადმოვარდა და ზღვაში დაიხრჩო, და მხოლოდ ფრიქსემ მოაღწია კოლხეთს. სწორად მიიჩნევთ თუ არა მეფე აიეტის ნაბიჯს — უცხოელისათვის მიეთხოვებინა თავისი ასული?

პროფესორი: ეს უდიდესი ისტორიული მნიშვნელობის ფაქტია. წარმოიდგინეთ, ჩვენმა სახელმწიფომ მეფემ, მიუხედავად სახიძოს ეროვნული და სოციალური წარმოშობისა, სარწმუნოებისა და პოლიტიკური შეხედულებებისა, ქონებრივი და გონებრივი ცენზისა, მაინც დაინიძევა ფრიქსე. ეს განსაკუთრებით, ინტერნაციონალიზმისა და უკიდურესი დემოკრატიზმის გამოვლინების უპრეცედენტო შემთხვევა ისტორიაში.

კორესპონდენტი: — რით ხსნით, რომ აიეტს ვერძის ოქროსმატყლიანი ტყავი, ანუ საწმისი, არეის ჭალაში ხეზე ჰქონდა ჩამოკიდებული და არა განძსაცავში ჩაკეტილი?

პროფესორი: — ქართული ხასიათით. ეს დაუდევრობისა და ბედოვლათობის ნიშნად მიჩანს. ალბათ თესალიის მეფის ყურამდეც მიადგინა ამ ამბავმა, რაკი მან თავისი ძმისწული იასონი გამოგზავნა საწმისის წასაღებად.

კორესპონდენტი: — ქართველი ქალის ხასიათის რა ნიშნებს ხედავთ მედას საქციელში?

პროფესორი: — მეფე აიეტს ისედაც ვმტკებოდა სტუმრისათვის საწმისი, როგორც გულზე მასპინძელს, ოღონდ მისი საზრია-ნობის გამოცდა ეწადა და იმიტომაც შეუდგინა კროსვორდები, ამოხსნი და საწმისსაც წაიღებო, უთხრა. იასონს გაუჭირდა ზედიზედ სამი კროსვორდის ამოხსნა, მეფეა მხარში ამოუდგა სატრფოს. მოგესხენებო, დიდ სილამაზესთან ერთად, დიდი გონიერებითაც გამოიჩინოდა კოლხთა მეფის ასული და გარდა კროსვორდებისა, საჭადრაკო ეტიუდებსაც ხსნიდა. სწორედ აქ ვხედავ ქართული ხასიათის ერთ-ერთ ნიშანს, რამაც შემდგომში ასეთი განვითარება პპოვა და საჭადრაკო ოლიმპიადე აგვამაძლავა. მეორე ნიშანი კი ის განსაკუთრებულია, რომ შემდგომში, როცა იასონის მეუღლე გახდა, მან მხოლოდ ზრდი შეიღო იყოლია.

კორესპონდენტი: — რას გვეტყვოდით დღევანდელი „არგოს“ ლაშქრობის მიზანზე საქართველოში?

პროფესორი: — ამ ექსპედიციას უნდა გაეცა პასუხი სამ მთა-

ვარ კითხვაზე: შეიძლება თუ არა, რომ საქართველოს მართლა ჰქონოდა ოქროს საწმისი და ჰყოლოდა პირმშვენიერი მეფე. და კიდევ: შეეძლო თუ არა მედას, დავსოცა საკუთარი შვილები. პასუხები კი, მოვეხსენებოთ, ორგვარია — დადებითი და უარყოფითი.

კორესპონდენტი: — ტიმ სვეერინმა და მისი „არგოს“ ეკიპაჟმა როგორი პასუხები მიიღეს?

პროფესორი: — ორი დადებითი და ერთი უარყოფითი. იყო თუ არა ოქროს ვერძი, ამაზე სენათის გორიზმა თქვა, ოქროქვიშინმა მდინარეებზე, ფსკერზე ჩაფენილი ვერძის ტყავებით, მუზეუმებში დავანებულმა იშვიათმა ექსპონატებმა გასცეს დადებითი პასუხი და კიდევ „შავი ოქროს“ — მარგანცისა და ქვანახშირის მარაგმა, „მწვანე ოქროს“ — ჩაის ზვინებმა, კიდევ ოქრომ თავისი პირველადი ფერით — ციტრუსებმა, ზვრების ქარვა-ხვითომ, ბაღების ლალსადაფმა.

კორესპონდენტი: — უარყოფითი პასუხი რაზეა, განა მედაზე?

პროფესორი: — როგორ გეკადრებოთ! თანამედროვე არგონავტები მოიხიბლნენ მასპინძელთა გულითადობით, ქართულ ვაჟაკთა ახოვანებითა და ასულთა სილამაზითა და გონიერებით, ნახეს მეფეა

მეზვერე და მეფეა მეჩაიე, მეფეა ექიმი და მეფეა მასწავლებელი, მეფეა მეცნიერი და მეფეა მსორტსმენი და აღარ იცოდნენ, რომლისთვის მიეცათ უპირატესობა.

და დარწმუნდნენ, რომ მხოლოდ აქ, ქართულ მიწაზე შეიძლება შობილიყო მეფეა.

კორესპონდენტი: — უარყოფითი პასუხი რაღაზე მიიღეს?

პროფესორი: — ტიმ სვეერინმა და მისმა თანამოლაშქრეებმა ჩვენი ბავშვებიც ნახეს — ია-იები და ნარგიზები, ბუტყუნები და თმაქოჩორები, ნახეს ისიც, თუ როგორ დასდევდნენ უკან ამ ბავშვებს დედები, ბებიები და დიდლები ჯამით, თევზით, მათლაფით, კოვზით სვლით და როგორ აძალებდნენ საჭმელს.

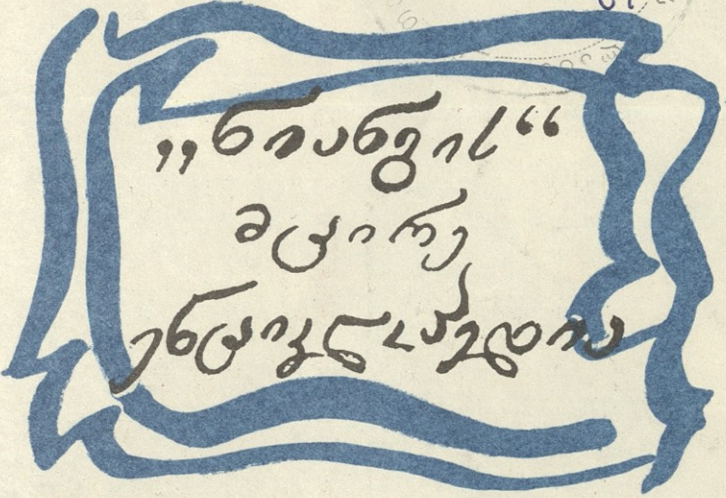
ნახეს და საბოლოოდ დარწმუნდნენ, რომ მედას არასოდეს ფიქრადაც არ მოუვიდოდა შვილების წინააღმდეგ აღმართა სხვა რამ იარაღი, გარდა კოვზისა!

აი, ეს განსაკუთრებით უარყოფითი პასუხი. გამდლობთ ყურადღებისათვის!

პროფესორ ღვთისო კაიმიძე-ლაშვილს ესაუბრა
მპრპე ელგუჯაური

ილუსტრაციები დ. ზარაფიშვილისა

731
26. XI 1984

ავთანდილ ივანის ძე ალშიბაიამ, 25 წელს მიღწეულმა, უიმედობა და სასოწარკვეთილებაში ჩააგდო მშობლები. არც ცოლ-შვილს მოეკიდა, არც სადმე დაიწყო მუშაობა. სამაგიეროდ დაუმეგობრდა მასავით ხელუკულებარო ნუკრი ილიკოს ძე აბშილავას. ავთანდილმა და ნუკრიმ გაქურდეს ქ. ზუგდიდში გ. ვვილაძის საცხოვრებელი ბინა, საიდანაც 1418 მანეთი გაიტაცეს.

იმარჯვა გ. ვვილაძემ, ქურდები დააკავა და მათგან ათასი მანეთი კი ამოიღო. მერე ნ. აბშილავა მიიძალა, რის გამო მისი საქმე ცალკე ძიებისათვის გამოიყო. ა. ალშიბაიას კი ზუგდიდის სახალხო სასამართლომ ოთხი წლით თავისუფლების აღკვეთა მიუსაჯა, თანაც დაზარალებულის სასარგებლოდ 418 მანეთის გადასხდა დააკისრა. მიმალული ნ. აბშილავას ძებნა წელიწადზე მეტია გრძელდება. იმედი უნდა ვიქონიოთ, რომ იპოვნიან და სათანადოდ დასჯიან.

გენიანი ვლადიმერის ძე ბალუსტიანი, „კავკაზელექტროშენის“ საწარმოო კომბინატის მუშა. ღამით თავს დაესხა შინ მიმავალ ნათელა თვაურს და ნიკოლოზ სტეფანის ძეს. ამ ახალგაზოგებზე უნდა იყოს ნათელას 100 მანეთი წაართვა, ნიკოლოზს - 150 მანეთი და მას ტყავის პალტოს გადაც მოუნდომა, მაგრამ მსხვერპლი გაქცა.

ბ. გალუსტიანი მალე შეიპყრეს. მას გლდანის სახალხო სასამართლომ შეიძწლიანი „მივლინება გამოუწერა“ შრომა-გასწორების კოლონიაში საპატიმრო ვადის მოსახდელად.

როლანდ გრიგოლის ძე ოსიპოვამ და გელა ლავრენტის ძე მესაქივამ ახალციხეში სპორტულ შეკრებაზე ყოფნისას ანსამბლ „მხედრულის“ წევრები გაქურდეს. გაიტაცეს ელექტროსაპარსები, ბოტასები, სიგარეტები, მაგნიტოფონის კასეტი, სპორტული ჩანთა, ჯინსის შარვალი... ამით ამ 17 წლის ბიჭებმა თავიც შეირცხვინეს და მშობლებსაც თავზარი დასცეს.

დამნაშავეები ქ. თბილისის პირველი მაისის რაიონის სახალხო სასამართლომ გაასამართლა. თითოეულს ორი წლითა და ექვსი თვით თავისუფლების აღკვეთა მიუსაჯა სასჯელის არასრულწლოვანთა საერთო რევიმის შრომა-აღზრდის კოლონიაში მოხდით.

შაშული კალენიკოს ძე რობაქიძე, გორის გორისის ძე სოფტარის, რეზო ალექსანდრას ძე შოიავა და ნუგზარ შოთას ძე გოგია შეთანხმდნენ, რათა ფუთქებადი ნივთიერება ეშოვათ. ღმერთმა იცის, რა მიზნით შესაბამისად ისინი მუშაობდნენ ფოთის „საქნათობგეოფიზიკის“ ერთ-ერთი სეისმური პარტიის უფროს ტექნიკოს-ამფუთქებლად, ფოთის № 1 ავტოკოლონის მძღოლად, ჟოთავარობის კაფე „მეგობრობის“ გამგედ და ჯემთშეკეთე-

ბელი ქარხნის მუშად. მათ შეიძინეს ფუთქებადი ნივთიერება და ერთი თვის განმავლობაში ინახავდნენ უნებართვოდ. ეს ოცო ორი ცალი 5-კილოგრამიანი ფუთქებადი ნივთიერების სხმული ტროტის ლის მუსტი, 10 ცალი კაფსულ-დეტონატორი.

დამნაშავე „ამფუთქებლებს“ არ დასცალდათ მათი გამოყენება, ვინაიდან ისინი მილიციის მუშაკებმა აშხილეს და პასუხისგებაში მისცეს. ქ. ფოთის სახალხო სასამართლომ შ. რობაქიძეს, ბ. სოფტარისს, რ. შოიავას და ნ. გოგიას 2 წლითა და 6 თვით თავისუფლების აღკვეთა მიუსაჯა თითოეულს.

შირიმი ჭიჭიკოს ძე არახსამიას, სისხლის სამართლის მძიმე დანაშაულის ჩადენის შემდეგ რომ მიიძალა, ვერავითარმა შირმამ და უჩინმანინის ქედის დახურვამ ვერ უშველა. იგი მილიციის მუშაკებმა შეიპყრეს და წალენჯიხის სახალხო სასამართლოს წარუდგინეს, როგორც მკვლეელი და სამჯერ ნასამართლევი.

სამსჯავრო გამოძიებამ ცხადყო, რომ შ. არახსამიამ ზუგდიდელ ნ. ქარდავაძეს 5.000 მანეთი ისესხა, რომელსაც აღარ უხდიდა. ბოლოს ამ ფულის სათხოვნელად მასთან ბინაზე მივიდა ნ. ქარდავაძის შვილი დემურ ქარდავაძე და სესხის დაბრუნება სთხოვა. იმის ნაცვლად, რომ ვალი გაესტუმრებინა, შ. არახსამიამ დ. ქარდავაძე თოფით მოკლა. სასამართლოს განაჩენით შ. არახსამიას 11 წლით თავისუფლების აღკვეთა მიესაჯა სასჯელის შეკერი რევიმის შრომა-გასწორების კოლონიაში მოხდით.

ამ თავზე ხელაღებულმა მკვლეულმა საკასაციო საჩივრით მიმართა საქართველოს სსრ უმაღლეს სასამართლოს, რომელმაც სისხლის სამართლის საქმეთა სასამართლო კოლეგიის № 210 განჩინებით საჩივრის მოთხოვნაზე უარი თქვა. მართლაც, ამკარა მკვლეელი როგორ უნდა შევიწყალოთ?!

ოთარ პარმენის ძე ოქუჯაძე და გურამ მელენის ძე ბასკია გეგეჭკორის რაიონიდან დასასვენებლად ჩავიდნენ კურორტ აბასთუმანში. აქ გაიცნეს დამსვენებელი აზიზ საფაროვი, რომელიც დაათურეს და მერე გაქურდეს. ნაქურდალის გაყოფაზე ჩხუბი მოუვიდათ. ო. ოქუჯაძემ ბ. ბასკიას დანა ჩასცა მუცელში, დაჭრილი მიატოვა და გაიტყა...

„დამსვენებელი“ ქურდები გაასამართლა ადიგენის რაიონის სახალხო სასამართლომ, რომელმაც ო. ოქუჯაძეს და ბ. ბასკიას (ექიმთა ჩარევით რომ გადარჩა) შეიდ-შვიდი წლით თავისუფლების აღკვეთა მიუსაჯა სასჯელის გაძლიერებული რევიმის შრომა-გასწორების კოლონიაში მოხდით და ქონების კონფისკაციით.

გურჯაანისა და ლაგოდეხის რაიონების ბაზაზე „დაკომპლექტდა“ პირუტყვის ქურდების ჯგუფი, რომელშიც შევიდნენ: არსენ გივის ძე კუქუჯანაშვილი, როგინგონ რომანის ძე გოდ-ლოციშვილი, გივი იორაშის ძე თუთაშვილი, გიორგი გალაქტიონის ძე გველსიანი, გიორგი ჭიტას ძე კანდელაკიშვილი და კუზნ. ოდლი ფარსრადინ სალილოვი. ისინი საშკაროზე გამოიყვანეს მილიციის მუშაკებმა. ბოროტ-მოქმედებმა საერთო ჯამში გაიტაცეს 12 ცხენი, 6 ძროხა, 34 ცხვარი, ერთი მოტოროლერი, რითაც სახელმწიფოსა და კერძო პირებ 18 ათასზე მეტი მანეთის ზარალი მიადენეს.

გურჯაანის რაიონის სახალხო სასამართლომ საქონლის ქურდებს სხვადასხვა ვადით მიუსაჯა თავისუფლების აღკვეთა, რაც საერთო ჯამში 24 წელიწადსა და 6 თვეს შეადგენს. სასამართლომ ყველა მათგანს მიუსაჯა ქონების კონფისკაცია.

ს. ხვამელი

ნიანგი

სატირისა და იუმორის ყუ-
რნალი „ნიანგი“ № 20
(1678) ოქტომბერი. გამო-
დის 1923 წლის ივნისიდან.

მთავარი რედაქტორი
ზაურ გოლშევაძე

სარედაქციო კოლეგია:

ავთანდილ ადგიშვილი
(პასუხისმგებელი მდივანი),
გუბუა ამირჯანი, ნომადი
ბართაია, ბორის გურგუ-
ლია, რევაზ თვარაძე, ჩე-
მალ ლოლუა, ნოდარ მალა-
ზონია (მხატვარ-რედაქტო-
რი). ალექსანდრე სამხონია,
ბეჟან სინარულიძე (მთავარი
რედაქტორის მოადგილე),
ჯანსუღ ჩარკვიანი, თამაზ
წიფწივაძე, ნაფი ჯუსოიითი.

ტექნიკური რედაქტორი
მინიელ კუხალაშვილი

გადაეცა ასაწყობად 27. 9.
84 წ. ხელმოწერილია დასა-
ბეჭდად 31. 10. 84 წ. ქალა-
ლის ზომა 60 x 90¹/₈
ფიზიკური ნაბეჭდი ფურცე-
ლი 1,25, სააღრიცხვო-საგა-
მომცემლო თაბანი 1,7, სა-
ქართველოს კპ ცკ-ის გა-
მომცემლობა, ლენინის, 14.
შეკვეთა № 2194 უფ 06785
ტირაჟი 138.300. ჟურნალი
გამოდის თვეში ორჯერ.
რედაქციაში შემოსული მა-
სალები ავტორებს არ უბ-
რუნდებათ.

ჩვენი მისამართი: 380008,
თბილისი-8, რუსთაველის
პროსპექტი № 42.

ტელეფონები: მთავარი
რედაქტორის — 99-55-54,
მთ. რედ. მოადგილის —
93-19-42, პ/მგ მდივნის —
93-10-78, მხატვარ-რედაქ-
ტორის — 99-02-38, გან-
ყოფილებათა გამგეების —
93-49-32, რედაქტორ-ლიტ-
მუშაკების — 99-02-38,
მდივან - მემანქანის —
99-76-69.

სატირიკო - юмористиче-
ский журнал «НИАНГИ»
(На грузинском языке)
Тбилиси, пр. Руставели
№ 42. Издательство ЦК
КП Грузии, Типография
издательства ЦК КП
Грузии, Тбилиси, улица
Ленина № 14.

შპსი 80 პაპიბი
086431 76137

КОНТРОЛЬНЫЕ
ЭКЗЕМПЛЯРЫ